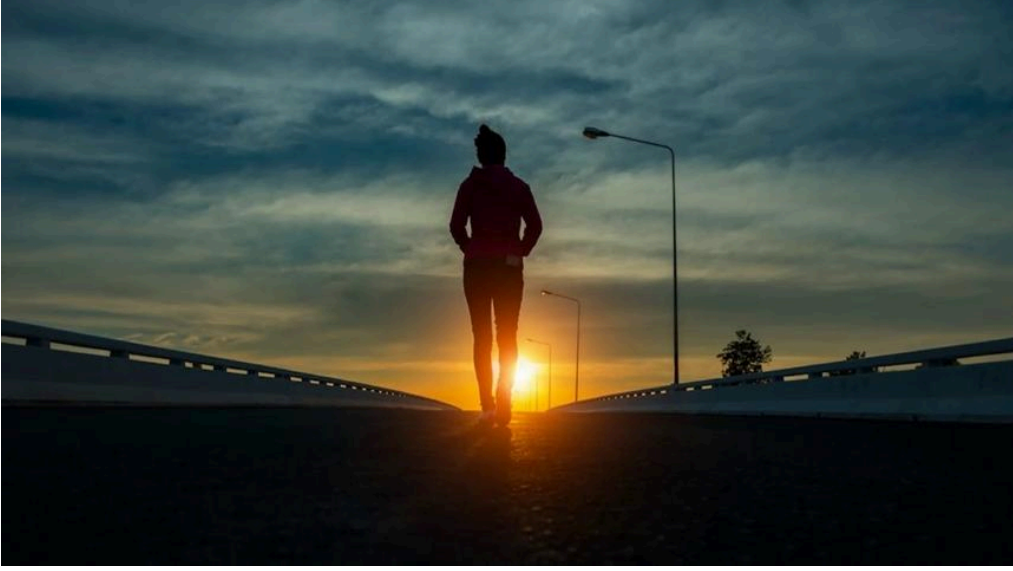

Beklemedin Gittin

– NEJAT HOCA · 30 Ocak 2025

Bir rüzgâr gibi sessizdin,
hiçbir iz bırakmadan geçtin içimden.
Ne bir veda, ne bir söz – sadece gidiş...
Zaman durmuştu o anda,
kalbim atmayı unuttu belki de.
Sana dokunan düşlerimde
bir baharın kıyısında kalmış çocuklar vardı.
Onları susturdun.
Suskunluğun bir çığlığa dönüştü içimde.
Adını anmaktan korkar oldum,
dudaklarımda soğuk bir mühür.
Beklemedin gittin...
Sana yetişmek için kırdım adımlarımı,
yollara düştüm,
ama sen hep biraz daha uzak,
hep biraz daha yabancıydın.
Gözlerinle aydınlanan geceler,
şimdi karanlığa sığınan bir yalnızlık oldu.
Bir yıldız kaydı da, dilek tutmadım.
Ne fark eder ki,
zaten çoktan gerçekleşmişti en kötü ihtimal.
Gittin.

Ardından bir selam bile bırakmadan,
boşluk kaldı yalnızca,
içime dolup taşan, beni boğan bir boşluk.
Sesini özledim, suskunluğunu değil.
Ama biliyorum,
artık en çok da sessizliğin konuşacak.
Ahmet Nejat